

Suomi on saamassa uuden hallituksen, ja jos asia on vasemmistoliiton johdon kannasta kiinni, puolue on siinä mukana.

Hallitusohjelmaan kirjattu EU-politiikka merkitsee totaalista kuperkeikkaa vasemmistoliiton äänestäjien EU-näkemyksiin nähden. Puoluejohto ei ole oppinut mitään siitä, että ainoana eduskuntapuolueena sillä ei ole omaa meppiä europarlamentissa, ja se oli tulos puolue-eliitin itsepäisestä toiminnasta äänestäjiensä näkemyksiä vastaan.

Olen käynyt läpi hallitusohjelman. Se sisältää monia yksityiskohtia, jotka voin hyväksyä, mutta suurissa linjakysymyksissä vasemmistoliitto on hyväksynyt kantoja, jotka vievät sen äänikadon tielle. Koska meillä äänestäjillä ei ole muuta reagointimahdollisuutta kuin tuottaa äänestämällä epäluottamuslause puolueen uusille linjauksille, kunnallisvaaleissa menettävät ääniä nekin, joihin muuten voitaisiin luottaa ja heitä äänestämällä tukea.

Suomennan oman kokemukseni pohjalta hallitusohjelman erinäisiä linjauksia.

”Suomi on sotilasliittoon kuulumaton maa ja harjoittaa yhteistyötä Naton kanssa sekä ylläpitää mahdollisuutta hakea Nato-jäsenyyttä. Suomi ei tämän hallituksen aikana valmistelee Nato-jäsenyyden hakemista.”

Vaikka Nato-jäsenyyttä ei haeta, Suomi on luopunut moniin aikaisempiin hallitusohjelmiin kirjatusta sotilaallisesta liittoutumattomuudesta ja on sotilaallisesti liittoutunut. Liittoutuneisuus toteutuu EU:n perustuslakiin kirjatun EU:n puolustuspolitiikan kautta: ”Suomi toimii aktiivisesti EU:n yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan ja siihen sisältyvän yhteisen puolustuspolitiikan kehittämiseksi.

EU-politiikassa otetaan raju kanta liittovaltion suuntaan viattomalta kuulostavin sanankääntein: ”Yhteisöllisyyteen perustuva toimintatapa on paras tapa taata unionin vakaa ja tasapuolinen

toiminta sekä demokratian toteutuminen.”

Tämä merkitsee EU:n liittovaltioimista, samoin komission itsenäisen aseman vahvistaminen ja paluu Lipposen Suomen pyrkimykseen olla mukana kaikissa EU:n vahvimpien liittovaltiovoimien ajamissa ytimissä ja ytimien ytimissä: ”Hallitus tarkastelee eriytyvän integraation hankkeita tapauskohtaisesti. Lähtökohtana on, että Suomi pyrkii olemaan mukana unionin keskeisissä hankkeissa.”

Hallitusohjelmassa vasemmistoliitto sitoutuu ”eurooppalaisen hallituksen” euromyönteisiin kananottoihin kaikissa niissä kysymyksissä, joilla tuotetaan lisää liittovaltiota: ”Hallitus määrittää EU-politiikan avaintavoitteet vuosittain ja sitoutuu niiden edistämiseen suhteessa EU-toimielimiin ja muihin jäsenvaltioihin.”

Olen sanonut usein, että EU on kapitalismin nykyinen olomuoto Euroopassa. Vasemmistolaisen liikkeen näkökulmasta on mahdotonta hyväksyä markkinoiden ylivalta politiikkaan, jossa avainlause on: ”Suomi tukee EU:n sisämarkkinoiden loppuunsaattamista.” Se on valtion privatisoimista yksityisen voitontavoittelun hyväksi erityisesti energiapolitiikassa (sähkön hinta nousee tästäkin syystä) mutta myös mm. terveyden markkinoilla.

Hurskaita toivomuksia ovat ”pankkivero”, jolla ei Suomen kansallisella tasolla ole merkitystä systeemikriisin torjunnassa, tai EU:ssa yksimielisyyden vaatima kansainvälisen rahoitusmarkkinaveron käyttöönotto mahdollisimman kattavasti maantieteellisesti. Tavoitteena tulee olla globaali vero, mutta ensi vaiheessa kyseeseen voi tulla myös vain EU:n tasolla toimeenpantava järjestelmä.” Ei sitä EU yksin voi toteuttaa.

Lakivallan siirtämistä pois poliitikoilta ja sen luovuttamista korporatioille merkitsee lause: ”Suomi tavoittelee työmarkkinoiden toiminnan parantamista ja työntekijöiden työehtojen minimisuojan vahvistamista sosiaalipartnerien dialogin pohjalta.”

Jos puhutaan hallitusneuvottelujen voittajista ja häviäjistä, hallitusohjelmassa näkyy selvästi demareiden viiden koon linja: kapitalismi, korporatismi, kolmikanta, konsensus ja kompromissit. Se tuottaa Suomeen lumedemokratian.

Kapitalismin perusteita järjestyttäneeseen finanssikriisiin ei hallitusohjelmassa löydetä ratkaisumalleja vaan siinä uskotaan systeemin itsekorjautumiseen "avoimuudella" ja "läpinäkyvyydellä". Sanaa sijoittajavastuu, josta vaalien jälkeen SDP antoi erinomaisen kannanoton – vesittäen sen heti perään kokoomuksen kanssa – ei hallitusohjelmasta löydy mainintaa. Väliaikaisen rahoitusvakaussäätöjärjestelmän (ERVV) käyttöön uusien pelastusoperaatioiden yhteydessä sitoutuu myös vasemmistoliitto, joka vuosi sitten äänesti sitä vastaan, ja se näyttää sitoutuneen myös väliaikaisesta järjestelmästä kattavamman "mahdollisesti perustettavan Euroopan vakaussäätöjärjestelmän (EVM)" hyväksymiseen siloteltuna niin, että sen puitteissa tehtävät päätökset ovat" Suomen ja vaikeuksiin joutuneen maan kansalaisten kannalta perusteltuja" ja että "kyseiselle maalle suunniteltu sopeutusohjelma auttaa sitä selviytymään ahdingosta". Yksityisten pankkien ja rahoituslaitosten vastuista ei ole mainintaa. Vasemmistoliitto sitoutuu tältä osin EU:n perustuslain muutokseen.

Kun "hallitus on valmis tarkastelemaan komission esityksiä unionin uusiksi omiksi varoiksi", se on EU:n liittovaltioimista unionille annettavan euroveronkanto-oikeuden suuntaan.

Kun "Suomi tukee yhtenäisen eurooppalaisen energiamarkkinan toteuttamista, energiaverkon markkinalähtöistä kehittämistä ja energiatehokkuuden parantamista", se on vasemmiston hyväksymäksi kannaksi uskomaton siirtymä markkinauskoon yhteiskunnan perustoimintojen osalta.

Kun "tavoitteena on EU:n vahvistaminen kansainvälisen politiikan toimijana, joka toimii yhtenäisesti kansainvälisissä järjestöissä ja sopimusneuvotteluissa". Suomi luopuu suvereenisuudestaan myös YK:ssa. Kun "hallitus syventää transatlanttista yhteistyötä kahdensivuisesti ja EU:n kautta", se on Alexander Stubbin puumerkki Suomen liittymisestä USA:n koalitioon.

Hallitusohjelmassa on monia muitakin suuria ongelmia. Pörssiuskovaisen hallituksen ohjelmassa esimerkiksi on ristiriitainen kannanotto veronkiertomahdollisuuksia avaavien kotimaisten hallintarekistereiden perustamiseen ja yrityksille säädettävä erittäin liberaali uusi veropolitiikka.

Siinä ei ole myönnytyksiä vasemmistoliiton vaatimukselle kaikkien tulojen progressiivisesta verotuksesta.

Tässä tulivat ne alkupalat, joiden perusteella en veisi vasemmistoliittoa kokoomuslaiseen hallitusyhteistyöhön SDP:n äänivallattomaksi apupuolueeksi matkalle kohden EU-liittovaltiota.